

קונטרס

דְּבָקוֹת לַה'שֵׁם יִתְבָּרַךְ

יְגִלָּה מַעֲלֵת הַזִּכּוֹה לְדְבֵק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵיךְ
שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת
יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

בְּנוֵי וּמִסְדַּ עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן

בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן

הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִיס לִיה

רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי

חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הַפְתַּכְתָּ לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרֵי אֲדַמוֹ"ר מוֹהַר"ן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְסֵפֶרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים

* * *

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב
גָּלִיל

* * *

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית
מְתִיבְתָא הַיְכָל־הַקְּדוֹשׁ — חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב

Mesifita Heichal Hakodesh
Chasidei Breslov
1129-42nd street
Brooklyn N.Y 11219

* * *

באמצעות הדואר לפי הכתובת:
"קרן הדפסה והפצה"
ת.ד. 8065 אשדוד
ובמספר טלפון: 03/6765235

קוֹנְטָרַס

דְּבָקוֹת לַה'שֵׁם יִתְבָּרַךְ

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רַבְּנוּ ו' ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פד): עֵקֶר הַתְּחַבְּרוֹת וּדְבָקוֹת
לַה'שֵׁם יִתְבָּרַךְ הוּא עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא
הַשְּׁעָר שֶׁדָּרְכוּ נִכְנָסִים לַה'שֵׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִשָּׁם הוּא
יִשְׁתַּמְדְּעוֹן לֵיהֶ. הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהַכִּיר
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (זֶהר בֵּא מֵב):
בְּגִין דִּישְׁתַּמְדְּעוֹן לֵיהֶ, כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְהַכִּירוֹ יִתְבָּרַךְ.
וְאֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נְשֵׁא טז): מִיּוֹם
שֶׁבָרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹלָמוֹ, נִתְאַוָּה שְׂיִהְיֶה לוֹ
דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שֶׁנִּכְיֵר
אוֹתוֹ, שֶׁנִּדְבַק עֲצָמָנוּ בּוֹ, שֶׁזוֹ מְצֻוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וּבּוֹ
תְּדַבֵּק" (דְּבָרִים י, כ), לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שָׁמוֹ, אֵיזָה תְּעַנּוּג זֶה, אֵיזָה שְׁעִשׂוּעַ זֶה, כְּשֶׁאֲדָם
מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִוְדַע וְעַד,

אֲשֶׁר דָּבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא
 בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כְּשֶׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ,
 אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמִתְבּוֹנֵן בְּתוֹךְ
 הַבְּרִיאָה, מִי מַחֲיָה וּמְהַנֶּה וּמְקַיֵּם אוֹתָהּ, הוּא בָּא
 לְיַד הַפְּרָה, אֲשֶׁר "וְאַתָּה מַחֲיָה אֶת כָּל־ס" (נַחֲמִיָּה ט,
 ו), הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ,
 כָּל הַבְּרִיאָה זֶה אֱלֻקוֹת. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'): הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ
 לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַשֶּׁכֶל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבַר, עַל
 הַחִיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמַּחֲיָה אֶת הַדְּבַר, וְאִם אָדָם זוֹכֵה
 לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּה זוֹ שֶׁל "דְּבָקוֹת לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ",
 שְׂמֵדֵבֵק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵין עוֹד זִיו וְחִיּוֹת
 וְדְבָקוֹת יוֹתֵר מִזֶּה. כִּי סוּף כָּל סוּף מִי אָנוּ, מֵה
 חֲיֵינוּ? כָּלוּם. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין
 בְּלִעְדָּיו נִמְצָא, וְהוּא מְחִינּוּ, וְרוֹצֵה שְׁנוּזְנָה לְהַפְּרִיר
 וּלְדַבֵּר אֵלָיו. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
 סִימָן פד): הַתְּפִלָּה הִיא הַשַּׁעַר, שֶׁדָּרָךְ שָׁם נִכְנָסִים
 לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ רוֹצֵה לְשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אָנוּ אוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, אָנוּ מַחְפְּשִׁים וּמְבַקְשִׁים דְּרָךְ אֵיךְ לְרְאוֹתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְדַבֵּר אִתּוֹ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מט): הַתְּפִלָּה הִיא מְלַכּוֹת, כְּמוֹ

שְׁכַתּוֹב (תהלים קט, ד): "וְאֲנִי תִפְלֶה", תִּפְלֶה זֶה לְשׁוֹן הַתְּחַבְּרוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרַאשִׁית ל, ח): "נִפְתּוּלֵי אֱלֹקִים נִפְתַּלְתִּי", וְאוֹמֵר עַל זֶה הַתַּרְגוּם לְשׁוֹן הַתְּחַבְּרוֹת, כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא נִמְצָא אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזוֹ הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ, כְּמוֹ שֶׁגִּלְה לָנוּ רַבְּנוֹ וְ"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כה): הַהִתְבּוֹדָדוֹת הֵיא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה מִהַכֹּל, דְּהֵינּוּ שֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹל צָרְכָיו בְּפֶרְטֵי פֶרְטִיּוֹת הוּא מְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה מַעֲלָה שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה, שֶׁלֹּא עָלוּ שֶׁעֲשׂוּעִים כְּאֵלוֹ מִימּוֹת עוֹלָם, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוֹ וְ"ל רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּנוֹ, שֶׁנִּרְגֵּיל עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁלֹּא נוֹכַל לְהַפְרִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁזוֹ "דְּבָקוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ", אֵינָה נִחַת רוּחַ גּוֹרְמִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁטְטָה סְרוּחָה שְׁבָה הַתְּלַבְּשָׁה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, חֶלֶק אֱלוֹק מִמַּעַל, חוֹנֶרֶת לְהַפְרָה מְלֵאָה, שֶׁהֵיא חֶלֶק מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאָדָם מִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְצַעֵק: "אָבָא, אָנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ, אָבָא, תִּתְגַּלֶּה אֵלַי, אָבָא, אֵינִי רוֹצֵה כְּלוּם רַק אוֹתָךְ, אָנִי רוֹצֵה רַק לְהַפִּיר אוֹתָךְ, אָנִי מוֹסֵר אֶת עֲצָמִי לְגַמְרֵי אֵלֶיךָ", אֵינָה תַעֲנוּג

וְשַׁעֲשׂוּעִים גֹּרֵם בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת עַל־יְדֵי הַדְּבוּרִים
 הִלְלוּ שְׁמִדְבַר אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. כְּשֶׁאָדָם זֹכֵה
 וּמִתְחַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מְדַבֵּק עֲצָמוֹ אֶל הֵשֶׁם
 יִתְבָּרַךְ, זֶה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 אֹמְרִים עַל רַחֵל, שֶׁפֶל־כָּף הַשְּׂתוּקָה שִׁיְהִי לָהּ
 גַּם־כֵּן יְלָדִים, וּכְשֶׁנוֹלַד לְשִׁפְחָתָהּ בְּלֶהָה בֶּן, קָרְאָה
 אוֹתוֹ נִפְתָּלִי, עַל שֵׁם: "נִפְתּוּלֵי אֱלֹקִים נִפְתָּלְתִּי עִם
 אַחֹתִי גַם יְכַלְתִּי", אוֹמֵר עַל זֶה רַש"י הַקְּדוֹשׁ:
 נִתְחַבְּרְתִּי עִם אַחֹתִי לְזָכוֹת לְבָנִים, וְכֵן נִתְעַקְשְׂתִּי
 וְהִפְצַרְתִּי פְצִירוֹת וְנִפְתּוּלִים הַרְבֵּה לְמָקוֹם, הִיא
 בִקְשָׁה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּהְיֶה שְׂוָה לְאַחֹתָהּ, וְעִזַּר
 לָהּ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. רוֹאִים מִזֶּה, שֶׁתְּפִלָּה זֹאת
 "דְּבָקוֹת לְהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ", כְּשִׁיְהוּדֵי בָּא לְיַדֵּי הַכֶּרֶה,
 שְׂאִין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ,
 וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה עֵקֶר "דְּבָקוֹת לְהֵשֶׁם
 יִתְבָּרַךְ". אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל: אֲבָל אֵין זֶה קַל כִּלְלֵי
 וְעֵקֶר, כִּי כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל, נוֹפְלוֹת לוֹ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל
 גְּדֻלוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא מְלָכוֹת, בְּסוֹד אֲנִי, כְּמוֹ
 שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קט, כד): "וְאֲנִי תְּפִלָּה", אָדָם צָרִיךְ
 לְהִגִּיעַ לְמְדַרְגָּה כְּזֹאת, שֶׁפֶל הָאֲנִי שֶׁלוֹ יִהְיֶה רַק
 תְּפִלָּה. 'וְאֲנִי תְּפִלָּה' — אֵין לִי בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלוֹם
 רַק תְּפִלָּה, לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְאוֹמֵר

רַבְּנוּ יו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כב): אֲנִי זֶה
 הַנִּשְׁמָה, כְּשֵׁשׂוֹאֲלִים לְאָדָם: מִי זֶה? הוּא עֹנֶה אֲנִי.
 וּמִי זֶה אֲנִי? הַנִּשְׁמָה שֶׁנִּקְרָאת אֲנִי. שְׂזֵה מַה שֶּׁדָּוֵד
 הַמֶּלֶךְ אָמַר: "וְאֲנִי תִפְלָה", כָּל הָאֲנִי — הָאֲנִי
 שְׁלִי זֶה רַק תִּפְלָה, אֵין לִי כְּלוּם בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, דָּוִד הַמֶּלֶךְ הִגִּיעַ לְשִׂיא
 הַמְּדַרְגּוֹת, שֶׁבִטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, זָכָה אֶל שְׁלֵמוֹת "דְּבָקוֹת לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ".
 וְלָכֵן אָמַר "וְאֲנִי תִפְלָה", כָּל הָאֲנִי שְׁלִי זֶה תִפְלָה,
 כִּי הַפֶּה אֶת הָאֲנִי לְתַבַּת אִי"ן, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ יו"ל
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'): כְּשֵׁאָדָם פּוֹגֵם,
 רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, בְּחֻטְאִים וְעוֹנוֹת וּפְגָמִים, עַל-יְדֵי-
 זֶה נִכְנָסִים בּוֹ מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת, וְאִזּוּ וְאֲנִי בְּתוֹךְ
 הַגּוֹלָה, הָאֲנִי שְׁלוֹ בְּתוֹךְ הַגּוֹלוֹת, וּמִתְגַּבְּרֵת עָלָיו
 מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, שְׁחוּשֵׁב שְׂבִיחָה שֶׁיַּעֲשֶׂה רְשָׁעוֹת
 לְשָׁנִי, בְּזֵה שְׁיִגְנֹב וַיִּגּוֹל וַיַּעֲשֶׂק אֶת הַשָּׁנִי, וַיַּעֲשֶׂה
 עוֹל לְזוּלַת, בְּזֵה הוּא יַצְלִיחַ, זֹו נִקְרָאת מַלְכוּת
 הַרְשָׁעָה, הוּא רוֹצֵה לְמֶלֶךְ עַל הַזּוּלַת, לַעֲשׂוֹת לוֹ
 רְשָׁעוֹת, לְצַעַר אוֹתוֹ, לְדַבֵּר עָלָיו רַע, וּכְכֹל שֶׁאָדָם
 פּוֹגֵם, בָּאִים הָעֲנָנִים דְּמַכְסִין עַל עֵינָן, וּמְבַטְלִים
 אוֹתוֹ מִתִּפְלָה, בָּאוֹת מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת, וּבְמִקּוֹם
 לְחֻשֵׁב שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו

נמצא, במקום "דְּבָקוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ", לְבַטֵּל
עצמו לגמרי לאין סוף ברוך הוא, שְׁזֵה מְלָכוֹת
דְּקֻדְשָׁה, שְׂרָק הַקְּדוּשָׁה מוֹלֶכֶת, מִתְגַּבְּרַת עָלָיו
מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה, שְׁחֹשֵׁב שְׂיָכוֹל לְתֵן לְעֲצָמוֹ עֲצָה
בְּלַעֲדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ אָדָם סוֹבֵל כָּל
הַצָּרוֹת וְכָל הַיְסוּרִים וְכָל הַמְּרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹנוֹת,
וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, וְאִין לוֹ מְאוּמָה מִחַיֵּיו, וּמִסְתּוֹבֵב
מִיָּאֵשׁ וְעֲצוּב, וּמֵר וְחִשָּׁף לוֹ הַחַיִּים, וְאִינוֹ רוֹאֶה
סוּף נֶקֶץ לְכָל צָרוֹתָיו, וּמִסְכֵּן אִינוֹ רוֹאֶה אוֹר בְּקִצָּה
הַמְּנַהֲרָה, וְהַחַיִּים מְרִים לוֹ מְאֹד מְאֹד, עַד שְׁאִינוֹ
יְכוֹל לְמַצֵּא אֶת עֲצָמוֹ, וּמִסְתּוֹבֵב נַע וְנָד בְּגִלוֹת
גְּדוּלָּה, וְאִינוֹ יוֹדֵעַ מְתֵי יְגַמְרוּ צָרוֹתָיו. וְאִינוֹ שֵׁם
עַל לֵב, שְׂכָל הָעוֹבֵר עָלָיו, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂשֻׁכַח אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (דְּבָרִים ל, א, כב):
"וְהִיָּה כִּי תִמְצָאן אֹתוֹ רְעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת, וְאָמַר
בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִי מִצָּאֵנִי
הַרְעוֹת הָאֵלֶּה", מִפְּנֵי שְׂאָדָם אִינוֹ מְרַגֵּשׁ אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְכֵן הוּא סוֹבֵל צָרוֹת וְיְסוּרִים.
וְזֶה מֵה שְׂרַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה — לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ
מִהַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַדְּכָאוֹנוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה
וְהַעֲצָבוֹת, וְלְהַבִּיאֵנוּ אֶל תְּכֵלִית הַמְּדֻרְגָה הָעֲלִיוֹנָה,
שְׁנוֹזְכָה לְהַגָּאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם. וְאוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), שְׁחַרְבּוּ שֶׁל מְשִׁיחַ תְּהִיָּה תְּפִלָּה, מְשִׁיחַ יִכְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם עַל-יְדֵי שְׂיַחְדִּיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה, שְׁכַל הָאֲנוּכִיּוֹת שְׁלֵף, כָּל הַמְּצִיאוֹת שְׁלֵף תְּהִיָּה רַק תְּפִלָּה, וְאֲנִי תְּפִלָּה, שְׁעַל-יְדֵי-זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל "דְּבָקוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ". אָבֵל אִם אָדָם חוֹטֵא, בַּר מִיָּנָן, מִתְּגַבְּרוֹת עָלָיו הַקְּלָפוֹת, שֶׁהֵן הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת, מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה, שְׁעוֹשָׂה רְשָׁעוֹת לְזוּלָת, וְתָמִיד מְדַבֵּר אֲנִי וְשׁוֹב אֲנִי, הַגָּאוֹת וְהַיִּשּׁוֹת הוֹרְסוֹת אוֹתוֹ לְגַמְרִי, כִּי בָּזָה שֶׁהוּא מִתְּגַאֵה עַל הַזּוּלָת, נִהְרָס לְגַמְרִי. כִּי אִם אָדָם הִיָּה מְכִיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְהִיָּה יוֹדֵעַ מַה אֲנִי, מַה חַיִּי, הִיָּה אוֹהֵב אֶת כָּלֶם, וְלָמָּה אָדָם שׁוֹנֵא אֶת אַחֵר, מִהֵיכָן נוֹבֵעַ שְׁאָדָם מַגִּיעַ לְשִׁפְלוֹת כְּזוֹ, שְׂיַדְבֵּר רַע עַל הַזּוּלָת, וַיַּעֲשֶׂה לוֹ רְשָׁעוֹת? אֵינן זֹאת אֱלֹא מַחְמַת הַנְּאֻהָ וְהַגְּדִלוֹת שְׁנִכְנְסוּ בּוֹ, הָאֲנִי שֶׁלוֹ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה, וְהַצְּדִיק הָאֱמֵת שְׁנִשְׁלַח בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה, שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, הוּא רוֹצֵה לְגַאֵל אֶת הָאֲנִי הַזֶּה, שֶׁלֹּא יְהִיָּה יוֹתֵר בְּגוֹלָה, אֱלֹא יְהִיָּה דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת קִיא): "וְכִי יִכּוֹל אָדָם לְהַדְּבִק בְּשִׁכְנֵהָ, וְהֵלֵא נְאֻמָּר (דְּבָרִים ד, כד): "כִּי הֲוִי"ה אֱלֵקִיךָ אֵשׁ אֲכַלָּה

הוא? אלא כל המשיא בתו לתלמיד חכם, שקורא ושונה ומנהגה מנכסיו, זה שנאמר עליו: "ובו תדבק". אדם זוכה ויש לו בנים ובנות, הוא נותן להם חנוף תורני, חנוף של אמונה, מחתן את בניו בגיל צעיר, כדי שלא ידעו מה זה חטא, משיא את בנותיו לתלמידי חכמים, משתדל שבניו יהיו תלמידי חכמים, בזה הוא מקיים "ובו תדבק". עוד אומרים חכמינו הקדושים (שם): "ובו תדבק", שתכבד תלמידי חכמים, ותנהג אותם מנכסיה; הצדיקים האמתיים, הדבוקים באין סוף ברוך הוא, שהם מיחדי הדורות, שהקדוש-ברוך-הוא שולח בכל דור ודור צדיק מיחד, שמקים תלמידים כאלו, המורים לעם ישראל את הדרך הנכונה, הדרך האמת, גלוי אלקות, להוציא את האנוכיות שלי מהגלות, ואני בתוך הגולה, ומעלה את האני שלי לתכלית המדרגה העליונה, "ואני תפלה", ואנו עוזרים להם, בזה אנו מקיימים "ובו תדבק".

ולכן עלינו להתחזק עתה ביתר שאת וביתר עז, מאחר שזכינו להתודע מהלמוד העמק של רבנו ז"ל, שמלמדנו דרך קלה איך לזכות ל"דבקות השם יתברך", שזה על-ידי — תפלה והתבודדות,

שְׁצַרִיכִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, וְעָלִינוּ לְהִתְמַיֵּד מְאֹד בְּתוֹרוֹת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁגִּלָּה לָנוּ בְּסֵפֶר "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר (חַיֵּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שְׁמוֹ), שֶׁהִסְפֵּר שְׁלוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָה, וּמֵאַחַר שֶׁהִסְפֵּר שְׁלוֹ כְּבָר יֵצֵא בְּעוֹלָם, אָמַר: אֲנִי רוֹצֵה שְׁתִּלְמְדוּ אוֹתוֹ הַרְבֵּה, עַד שֶׁתְּהִיוּ בְּקִיָּאִים בּוֹ מִמֶּשׁ. כָּל תּוֹרָה וּמֵאַמֵּר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, זֶהוּ לְמוֹד עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, אֵיךְ לְהִגִּיעַ אֶל "דְּבָקוֹת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ", וְכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: הִסְפֵּר הַזֶּה עֲשֵׂה אוֹתִי לִיהוּדִי; כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֵקֶר הָאֲדָם. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה ח:): בְּמִדָּה שֶׁאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ. הָעֵקֶר זֶה הַמִּדּוֹת, שֶׁנִּזְכָּה לְתַקֵּן אֶת הַמִּדּוֹת שֶׁלָּנוּ, וּלְהִגִּיעַ לְדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל. וְזֶה הָיָה הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵף אָמַר: אִם קִיִּסְרִים וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ אֲנִי מְלַמֵּד אֶת אֲנָשֵׁי דֶרֶךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים יְלָדֵיהֶם אֵלָי. כִּי הַיְסוּד בִּיְהוּדוֹת זֶה דֶּרֶךְ אֶרֶץ. וְאוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פָּרָשָׁה ט', סִימָן ג'): דֶּרֶךְ אֶרֶץ קִדְמָה לְתוֹרָה; הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְגִלָּה לָנוּ אֶת הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּזִהָר (מִצְרַע נג:): אֲמַאי

אֵיךְ תִּוְרָה? דְּאוּרֵי וְגַלֵּי מֵאֵי דְהִנָּה סְתִים וְלֹא
אֶתִידַע; הַתִּוְרָה מְגַלָּה מֵה שְּׁסִתוּם, כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה: דּוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגִבֵּי אֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכֵּן הַתִּוְרָה מְלַבֶּשֶׁת בְּתוֹךְ
הַבְּרִיאָה, יֵשׁ הֶלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְדוּמָם, יֵשׁ הֶלְכוֹת
הַשְּׂיִכוֹת לְצוּמָח, יֵשׁ הֶלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְחֵי וְכֵן
לְמְדַבֵּר, וְהַתִּוְרָה מְגַלָּה לָנוּ, אֲשֶׁר הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת
וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל. אֲבָל לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ לְלִמּוּד הַתִּוְרָה,
צָרִיכִים דְּרֵךְ אֶרֶץ, לְאַהֲבָה זֶה אֵת זֶה. וְלִכֵּן אוֹמֵר
רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן צא): סְגֻלָּה לְהַתְמַדָּה —
לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם; כִּי יֵשׁ שְׂשִׁים
רְבּוּא אוֹתִיּוֹת לְתִוְרָה, וְכִמּוֹ שְׂאָנוּ רוּאִים, אִם חֲסִרָה
אוֹת אַחַת בְּסִפְרֵי הַתִּוְרָה, כְּכֹר כָּל הַסִּפְרֵי תִוְרָה
פְּסוּל, כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, צָרִיכִים אֵת כָּלָם, בְּלִי
יּוֹצֵא מִן הַכֹּל, וְצָרִיךְ לְמַצָּא אֲצֵל כָּלָם רַק אֵת
הַטּוֹב, כִּי אִם יִחְסַר יְהוּדֵי אֶחָד, כְּכֹר כָּל הַסִּפְרֵי
תִוְרָה פְּסוּל. וְלִכֵּן דְּרֵךְ אֶרֶץ קְדָמָה לְתִוְרָה, עֲלִינוּ
לְמִסֹּר נַפְשֵׁנוּ זֶה בְּעֵבֹר זֶה, וְלְאַהֲבָה אֵת הַזּוּלָת.
וְלִכֵּן אוֹמֵר הָאֶר"י ז"ל, שְׂקָדָם הַתְּפִלָּה צָרִיכִים לְתֵן
צְדָקָה, שְׂאֵז זוֹכִים לְמִשְׁפָּט, שְׂשׁוּפֵט אֵת עֲצָמוֹ
בְּאֵיזָה מִשְׁפָּט — אִם אֵין בְּיַדֵּי אֵיזָה כֶּסֶף גְּזוּלָה,
וְאִם הֵלֵב שְׁלִי פְתוּחַ וְאֵנִי נוֹתֵן צְדָקָה, מִמִּילָא אֲנִי

מִבְּטֵל אֶת הָאֲנִי שְׁלִי שְׁנִמְצָא בְּתוֹךְ מַלְכוּת
הַרְשָׁעָה, וְאֲנִי זוֹכָה לְ"וְאֲנִי תִפְלָה", אֲנִי מִתְחִיל
לְהִתְפַּלֵּל, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אוֹמֵר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רל"ט), שְׁעָקֵר
הַדְּבֹר תְּלוּי בְּשָׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁכֶתוּב (תְּהִלִּים קכ"ב, ח):
"אֲדַבְּרָה נָא שָׁלוֹם", וְהֵאָר"י ז"ל תִּקַּן קֶדֶם הַתְּפִלָּה,
שְׁנִקְבֵּל עַל עֲצָמָנוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֵּת לְרַעֲךָ
כְּמוֹךָ", וְאִזּוֹ אָנוּ יְכוּלִים לְהִתְפַּלֵּל, וְלִכֵּן דִּרְךָ אֶרְץ
קִדְמָה לְתוֹרָה. וְלִכֵּן נִתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל "סִפְר
הַמִּדּוֹת", וְאָמַר שְׂיִדְפִּיסוּ אֶת זֹאת בְּפוֹרְמַט קָטָן,
שְׁתַּמִּיד יִהְיוּ יְכוּלִים לַעֲיֵן בּוֹ, וְאָמַר שְׁזֵה עֲשֵׂה
אוֹתוֹ יְהוּדִי. וְכֵן נִתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל "סִפּוּרֵי-
מַעֲשִׂוֹת", שְׁלֵשֶׁה-עֶשֶׂר נִהְרִי אֶפְרָסִמוֹן, גְּלוּיִים
מַעֲתִיק יְחִידָה שְׁבִיחֵיָהּ, שָׂרֵק מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ יֹאמֵר
עַל זֶה פְּרוּשׁ, שְׁנִבִּין אֶת הָעֵמֶק שִׁישׁ בְּתוֹכָם. וְאוֹמֵר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), שִׁישׁ
בְּנֵי-אָדָם שִׁישָׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, וְאֶפְלוּ שְׁמִתְפַּלְלִים
וְלוֹמְדִים וּמְקַיְמִים מִצְוֹת, אֲבָל זֶה בְּחִינַת שְׁנָה,
כְּמִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה (יְשַׁעִיָה כ"ט, יג), וְהִצְדִּיק
הָאֱמֶת מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ מִהַשְׁנָה הָעֵמֶקָה שְׁאָנוּ יִשְׁנִים
בָּהּ, עַל-יְדֵי סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת שְׁמִסְפֵּר לָנוּ. וְלִכֵּן אִם
אָדָם רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, צְרִיף לְלַמֵּד "סִפּוּרֵי-

מַעֲשִׂוֹת", שֶׁהֵם מְעוֹרְרִים מִהַשְׁנָה, עַד שְׁמִתְחִיל לְהִרְגִישׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ. וְזֶהוּ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵין בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה פ', סִימָן ז'): "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּהַנִּי"ה אֱלֹקֵיכֶם" (דְּבָרִים ד, ד) — דְּבוּקִים מִמֶּשׁ; אִם אָדָם מִתְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֹכֶה לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ, שֶׁזֶּה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ. וְהִנֵּה אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ לוֹ עוֹד אֶלְף שָׁנִים לְחִיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ לוֹ עוֹד זְמַן רַב לְחַזֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, וּבֵינן כֶּף עוֹשֶׂה עוֹלוֹת לְבַגְי-אָדָם, וּבֵינן כֶּף גּוֹזֵל וְעוֹשֵׂק עֲנָיִים וְאֶבְיוֹנִים, מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת עַל הַזּוֹלָת, וְאֵינּוּ תוֹפֵס שְׂאִין לָנוּ בְּחַיִּים כְּלוּם, יְמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו), עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִי-הַיָּמִים-א' כט, טו): "כְּצֵל יְמֵינוּ עַל הָאָרֶץ", וְהֵלְוֵאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלֶּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׂעָה שֶׁהוּא עָף; כֹּל-כֶּף מֵהַר חוֹלְפִים הַחַיִּים כְּצֵל עוֹף הַפּוֹרַח בִּיעָף. דוֹד הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים צ, י): "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה", כִּמָּה יֵשׁ לְאָדָם לְחִיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם?! אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שֶׁהַשְּׁבָעִים שָׁנָה הֵם

כְּרַבֵּעַ שָׁעָה; וּמָה אָנוּ רוֹאִים? שְׁבֻשְׁבִיל רַבֵּעַ שָׁעָה, אָדָם יְכוּל לְאַבֵּד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יחד, וְהָרִי הַמַּעֲלָה הַכִּי גְדוֹלָה וְעֲלִיוֹנָה הִיא: "ובו תִּדְבֹק", כְּמוֹ דְבִק הַמַּדְבִּיק שְׁנֵי חֲפָצִים, וְאֵין יְכוּלִים לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, וְאִם מְפָרִידִים בְּכַח, נֶעְקָר גַּם מִשֶּׁהוּ מֵהַחֲפֶץ הַשְּׁנִי — זֶה הַדְּבָקוֹת הָאֲמִתִּית, שְׂאֵין יְכוּלִים לְהַפְרִידוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם מְפָרִידִים אוֹתוֹ, סוֹחֵב עִמּוֹ אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. אֵיזָה נֶעַם, אֵיזוֹ עֲרֻבוֹת וּנְעִימוֹת לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֵל זֶה רוֹצֵה רַבְּנוּ ז"ל לְהַבְיָאֵנוּ. וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ. וְכֵן מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א): הָעוֹלָם מְטַעֵה אוֹתָנוּ, וְאֶת זֹאת תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִטַּעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלְהִתְדוּדֵעַ מִסְפָּרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", שֶׁהֵם אוֹרֵיתָא דְּעֵתִיקָא סְתִימָאָה, "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", שֶׁהֵם מַעֲשִׂיּוֹת מְשֻׁנָּים קְדָמוֹנִיּוֹת, "סְפָרֵי-הַמְדוּת", מְדוּת נְעֻלוֹת, עֲלִינוּ לְהִתְמִיד בָּהֶם, וְגַם לְרֵאוֹת לְעוֹר לְהַפִּיצֵם לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה. כְּמוֹ שְׂאוּמֵר

מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לקוטי־הלכות, ברכות השחר, הלכה ה') על
 הַפְּסוּק (תהלים קיט, קמב): "צְדָקְתְּךָ צֶדֶק לְעוֹלָם
 וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת", איזו צְדָקָה נִשְׁאָרֶת לְאָדָם לְעוֹלָם?
 כְּשֶׁמִּנְדֵּב עַל תּוֹרַת אֱמֶת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֶת. אָדָם
 נוֹתֵן צְדָקָה לְעַנִּי, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, צָרִיךְ לִידַע
 שְׂאִין לְעַנִּי מַה לְאַכֹּל, וְהֵנָּה בָּאתָ וְעוֹרַתָּ לוֹ, נִתְּתָה
 לוֹ וְהִחַיִּיתָ אוֹתוֹ — אֵינן לְמַעַלְהָ מִזֶּה, אִךְ זֶה צְדָקָה
 רְגִיעִית, כִּי לְמַחֵר הוּא שׁוֹב צָרִיךְ לְאַכֹּל וְאֵין לוֹ.
 וּמַה־יִּהְיֶה הַצְּדָקָה שֶׁנִּשְׁאָרֶת לְעוֹלָם? זֶה הַכּוֹתֵב סְפָרִים
 וּמִשְׂאֵילָן לְאַחֲרִים. אִם אָדָם נוֹתֵן צְדָקָה לְהַדְּפֹסֶת
 סְפָרֵי רַבָּנוּ ז"ל, זֶה נִקְרָאת צְדָקָה בְּכָל עֵת, נִתְּתָה
 לַיהוּדֵי סֵפֶר, הוּא קוֹרֵא בְּזֶה, הוּא יִשֵּׁן עִם זֶה, הוּא
 נוֹסֵעַ עִם זֶה, שְׂנִיתָ לוֹ אֶת כָּל הַדָּרָךְ הַחַיִּים. וְלִכֵּן
 הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה — לְתַת לְהַדְּפֹסֶת סְפָרֵי רַבָּנוּ
 ז"ל, וְלִהְיוֹתָ שֶׁסְּפָרֵי רַבָּנוּ ז"ל יִלְכוּ וְיִתְפָּשְׁטוּ
 בְּכָל הָעוֹלָם. וְרַבָּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד רָצָה שֶׁהַלְמוּד
 הָעֵמֶק שֶׁלוֹ שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת יִתְפָּשְׁטוּ בְּעוֹלָם.
 וּמַה רַבָּנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ? עֲצוֹת אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק
 בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים שְׁעוֹבָרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
 כִּי אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁלֹא יַעֲבְרוּ עָלָיו מִשְׁבָּרִים
 וּגְלִים, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְלַמֵּד בְּיָתֵר
 שְׂאֵת וּבְיָתֵר עַז יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת סְפָרֵי רַבָּנוּ ז"ל,

שֶׁהֵם מְבִיאִים אוֹתָנוּ אֶל הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאִין שְׁלֵמוֹת לְאַחֲרָיו, שֶׁהִיא "דְּבָקוֹת לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ"; וְכִשְׁאָדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹרִיד מְעַצְמוֹ אֶת הַיִּשּׁוֹת וְהַגְּאוֹת, שְׂזָה מֵהַשְּׂמֵעִיק וּמִצִּיק לוֹ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם כְּמוֹ הַיִּשּׁוֹת וְהַגְּאוֹת. וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ ז"ע: אֵיךְ אָדָם מִשְׁתַּגֵּעַ? רַק עַל-יְדֵי גְּאֹה, אִם אֵינוֹ מִקְּבֵל מֵהַשְּׂרוּצָה — מִתְּפֹצְצִים עֲצָבִיו, וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי עַד שְׂיוֹצָא מִדַּעְתּוֹ, שְׂזָה כָּלֵל הַחֲטָאִים שְׂשׁוֹבְרִים אֶת הָאָדָם, וְזֶה בָּא מִדְּחִיקַת הַשְּׂעָה. וְאֹמֵר מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גִּזְלָה, הַלְכָה ה'), שְׂעַל-יְדֵי דְּחִיקַת הַשְּׂעָה מְגִיעִים לְכָל הַחֲטָאִים שְׂבַעוֹלָם. וְלִכֵּן אֶסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, אֶלָּא לְהַמְתִּין עַד שְׂמִקְבָּל מִבְּקָשׁוֹ. וְאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ'), שְׂגַם בְּתַפְלָה אֶסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, שְׂאֵתָה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מִכְּרַח לַעֲשׂוֹת לִי מֵהַשְּׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ, אֵין דְּבַר כְּזֶה מִכְּרַח, מִבְּקָשִׁים בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וְאִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לָאוּ — לָאוּ. וְאֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת סד.): כָּל הַדּוֹחֵק אֶת הַשְּׂעָה — הַשְּׂעָה דּוֹחֶקתּוֹ, וְכָל הַנִּדְחָה מִפְּנֵי הַשְּׂעָה — הַשְּׂעָה נִדְחִית מִפְּנֵיו; אָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לְסוֹד הַבְּטוּל,

לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׂאִינוּ
 רוֹצֵה מְאוּמָה, רְצוֹנוֹ רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז
 כָּלֶם מִתְבַּטְּלִים אֵלָיו, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר הַתְּנָא (אָבוֹת ב,
 ד): 'בְּטֵל רְצוֹנֵךְ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדִי שְׂיִבְטֵל רְצוֹן
 אַחֲרָיִם מִפְּנֵי רְצוֹנֵךְ'; עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת,
 אָדָם מַגִּיעַ לְדִרְגָּה כְּזוֹ שְׂאִינוּ רוֹצֵה כְּלוּם רַק אֶת
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְזֶהוּ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ
 עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת לְבִטּוּל כְּזֶה, שְׂיִהְיֶה בְּטֵל
 בְּמַחְזֵב הַמְּצִיאוֹת, שְׂאִינוּ רוֹצֵה וְאִינוּ שׁוֹמֵעַ רַק
 אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֵו הַמְּדַרְגָּה הִכִּי עֲלִיוֹנָה
 בְּ"דְּבָקוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ". וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצו) עַל דְּבָרֵי הַתְּנָא (אָבוֹת ב, יג):
 'וּכְשֶׁאֲתָה מִתְּפִלָּל אֶל תַּעַשׂ תְּפִלָּתְךָ קִבֵּעַ אֶלָּא
 רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לְפָנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא'; קִבֵּעַ
 הוּא לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, לְשׁוֹן "וְקִבֵּעַ אֶת קִבְעֵיהֶם נִפְשׁ"
 (מִשְׁלֵי כב, כג), שְׂכָל מַה שְּׁרוּצָה — הֵן פְּרִנְסָה
 וּבְרִיאֹת וְכוּ', אֶסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, אֲשֶׁר זֶה
 מְבִיא אֶת הָאָדָם לְאַכְזָבָה גְּדוּלָּה, וְזֶהוּ שְׂאוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת לב): כָּל הַמְּעִיֵן בַּתְּפִלָּתוֹ,
 בָּא לְיָדֵי כְּאֵב לֵב; וְאוֹמֵר רַש"י, שְׂאוֹמֵר שְׂמִכְרָחִים
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, אֲזִי נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי. וְזֹאת רַבְּנוּ ז"ל

רוֹצֵה לְהוֹצִיא מֵאִתְּנוּ, אֵין אֲנִי, תִּקַּח אֶת הָאֲנִי, וְתִהְיֶה אוֹתוֹ לְאִיִּן, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבָעוּלָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לֹא לְהִטְעוֹת עֲצָמוֹ, וְלִקְבֹּל אֶת הָאֵמֶת מִמִּי שְׂאֲמָרָה, וְשׁוֹמֵעַ בְּקוֹל הַצַּדִּיק שְׂמַעוֹרָר אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְאֵיךְ זוֹכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה? עַל-יְדֵי שְׂמִחַתְּשִׁים וּמְבַקְשִׁים וּמוֹצְאִים בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְכַמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רַפּב), שֶׁזֶה מֵה שְׂאוֹמֵר דְּוֹד הַמְּלֶךְ (תְּהִלִּים לז, י): "וְעוֹד מַעֲט וְאֵין רֶשַׁע וְהִתְבּוֹנְנֵת עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", הֵינּוּ שְׂהִפְסוּק מְזַהֵרֵנוּ לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְלִחְפֹּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל אֶחָד עוֹד מַעֲט טוֹב, וְאֵז "וְהִתְבּוֹנְנֵת עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ" בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, בְּאֲשֶׁר עָלָה מִמְּדַרְגָּתוֹ; כִּי בְּכָל יְהוּדֵי יֵשׁ מַעֲט טוֹב, וְאֵף הֶרִיקֵנִין שְׂבָף מְלֵאִים מְצוּוֹת (בְּרִכּוֹת נז.), וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מ.ד.), יִשְׂרָאֵל אֶף-עַל-פִּי שְׂחָטָא — יִשְׂרָאֵל הוּא; צָרִיכִים לְמַצֵּא הַטוֹב שְׂבְּכָל אֶחָד, וְזֶה בְּטוֹל הָאֲנוּכִיוֹת שָׁלוֹ, אֵין מִשְׁגַּל אֲנִי, הָאֲנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת "וְאֲנִי תִּפְלָה", אֲשֶׁר זֶה מְדַרְגַּת דְּוֹד הַמְּלֶךְ. וְזוֹ הַמְּדַרְגָּה שְׂרַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיאֵנוּ, וְזֶה יִכְנִיס מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וְזֶהוּ שְׂאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק

ב', סימן פג): מְשִׁי"ח לְשׁוֹן מְשִׁי"ח אֱלֹמִים, שְׂיִפְתַּח
אֶת הַפֶּה לְכֹלֵם, שְׂיִדְבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יִדְבַר
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְזוֹ תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה.
וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הַמִּתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְאִינוּ
מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וּבֹא תָמִיד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא,
וְכָל צָרְכָיו מִבְּקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵז יִהְיֶה הַכִּי
מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים; אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּכֹא!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
יעקב בן יהודה ז"ל
נלב"ע ד' בשבט ה'תשס"ג
ת.נ.צ.ב.ה.

ולזכות
זוהרה בת בידה
ציון בן זוהרה
חיה בת זוהרה
שמואל בן זוהרה
הדסה בת זוהרה
רותי בת זוהרה
יהודה בן זוהרה
לין בת זוהרה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ויזכו לפרנסה בשפע ובנקל
ולבריאות השלימה ברמ"ח איבריהם ושס"ה גידיהם וכל
כוחות הגוף, ולאריכות ימים ושנים טובות ולנחת מכל
יוצאי חלציהם ולחזרה בתשובה שלימה, אכי"ר

תפלת הדרך

בכל פעם כשאתה נוסע בדרך, תאמר תפלה זו, ועל-ידי-זה תנצל מתאנת דרכים ומכל מיני רע המתרגשים לבוא. ותחזור בשלום לביתך, בריא ושלם.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו לשלום, ותצעידנו לשלום, ותסמכנו לשלום, ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום, ותחזירנו לביתנו לשלום. ותצילנו מכל פל אויב ואורב ולסטים בדרך, ומכל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה דינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו, ותשמע קול תחנונינו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה.

כי' מלאכיו יצוה לך' לשמרך בכל דרכיך:
ויצקב הלך לדרךכו, ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יצקב פאשר ראם: מחנה אלהים זה, ויקרא שם המקום ההוא מחננים:

בשם יי אלהי ישראל, מימיני מיכאל, ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכינת אל:

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפקלי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרו בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לבננו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי בל-הפצתי-
 ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף-
 נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפחה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני-
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני-
 בל-אמוס: ט לבן | שמח לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישפן לבטח: י | לא-תעזב נפשי לשאול-
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח-
 חיים שבע שמהות את-פניך נעמות בימיך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי הַטְּאָה:
 ב אֲשֶׁר־אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאֵין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנֹתַי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְךָ
 לְשֹׂדֵי בְּתֵרֵבְנֵי קִיץ סָלָה: ה הַטְּאָתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן הַטְּאָתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מַצָּא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים
 אֲלֵיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצַּרְנִי
 רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁבֵּלְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אֵינְעָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבֵּין בְּמִתְגַּוְרָסֵן עָדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרִשָּׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שִׁמְחוּ בִּיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־הַטְּאָתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ אֶנּוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | וַיִּחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־בְּלִיעַל
יַעֲזֹק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם: ^י גַּם־אִישׁ
שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגִּדִיל עָלַי
עָקַב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְחַקִּימִנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לְהֵם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־הַפְּעַתָּ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אֵיבֵי
עָלַי: ^{יג} וְאֲנִי בְּתַמִּי תַמְכֶּתָּ בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: ^{יד} בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם
וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעֵת מִשְׁפִּיל לְבַנְי־קָרַח: ^ב כַּאֲדָל תַּעֲרוֹג
עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם כֵּן נַפְשֵׁי תַעֲרוֹג אֲלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מִתִּי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַדְּלִי דַמְעָתִי לְחֵם יוֹמָם
וְלַיְלָה כַּאֲמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵימָה אֲלַהֶיךָ: ^ה אֵלֹהֵי
אֲזַכְּרֶה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶדֶךְ
אֲדָדָם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חֹנֵנִי: ^ו מַה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נַפְשֵׁי וְתַהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מִצְעָר: ^ח תַּהוֹם־אֵל־תַּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁפְּרִיךָ וְגִלְיָד עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יַעֲזוּה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אוֹמְרָה | לְאֵל סִלְעֵי לְמָה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַחְקֵר אֱלֹהִים בְּלִחְזֵי אוֹיֵב: * בְּרֵצַח |
 בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי עֲזָרְתִּי בְּאִמְרָם אֱלֹהֵי כָל־הַיּוֹם
 אֵיחָה אֱלֹהֵיךָ: † מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נִפְשִׁי וּמַה־תִּתְּחַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמִנְצֵחַ אֱלֹהֵי־תִשְׁחַת לְדוֹר מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְחַמִּיתוֹ: † הַצִּילֵנִי
 מֵאֹיֵבִי | אֱלֹהֵי מִמְתַּקוּמִי תִשְׁנֹבְנִי: † הַצִּילֵנִי
 מִפְּעָלֵי אֲוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמוֹם הוֹשִׁיעֵנִי: † כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתַי יְהוּה: † בְּלִי־עֵוֹן יִרְצוּן וַיִּפְּנֹנוּ עוֹרָה
 לְקִרְאתִי וּרְאָה: † וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | עֲבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֱלֹהֵי־תַחַן
 כָּל־בְּנֵי אֲוֶן סָלָה: † יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהוָה כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: † הִנֵּה | יִבְיַעוּן בְּפִיהֶם חֲרִבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: † וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: † עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנֹבְנֵי: * אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: † אֱלֹהֵי־תַהֲרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמּוּ בְּחִילְךָ וְחוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: * חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוּנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: † כָּל־כַּחַמָּה כָּל־הָ וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: טז המה
 יניעון לאכל אס-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
 אשיר עזך וארגז לבקר חסדך פי-חיית משגב לי
 ומנוס ביום ער-לי: יח עזי אליך אזמרה פי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי *
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים ונאזין
 אל: ג ביום ערתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
 ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתני ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אזכרה ננינתי בלילה
 עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנה | אדני ולא יסיר לרעות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
 אסקפין באף רחמיו סלה: יא ואמר חליתי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה פי-אזכרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרפך מי-אל גדול
 פאלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוד מים | אלהים ראוד מים יחילו אף ורגזו

(* באמרו אל אלהים תכוון המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־הצציה יתהלכו: ט קול רעמך | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ פים ורפך
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמך ביד־משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד־כא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בפקר
 פחציר וחרף: ו בפקר יציץ וחרף לערב ימולל
 ויבש: ז פ־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט פי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורחבם עמל ואון פ־גז חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בפקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמחנו
 פימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
 עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹלוֹ זְמִירוֹלוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ כְּנִי
תַּמִּיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה מִפְתּוֹ
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: ו זַרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחֵירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְף
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבָרְהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַנַּעֲמִידָה לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בַּהֲיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶם:
יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר:
יד לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹתָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים:
טו אֶל־תִּגְעוּ בַּמִּשְׁחֵי וּלְגַבִּי אֶל־תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל־מִטְהַלְחֵם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רָגְלוֹ בְּרִזְל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה
בְּאֲדָבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהוּ: כ שָׁלַח מַלְאָךְ
וַיִּתִּירָהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־קְנִיָנוּ: כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וְזָקְנֵינוּ יַחֲפֹם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מַעֲרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֹמְהוּ
 מֵאֲרָיו: כה הִפְדָּה לָבֶם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָיו:
 כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֲהֲרֹן אֲשֶׁר בְּחָרָבּוֹ: כז שָׁמַר
 בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְּתִים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
 הַשֹּׁף וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת־
 מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דִּנְתָם: ל שָׂרִץ אֲרָצָם
 עָפְרָדָעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֵב
 בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרַד אִישׁ
 לְחֻבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גְּפָנָם וַתֵּאֱנַתֶם וַיִּשְׁבֹּר עֵץ
 גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָפָה וַיִּלַּק וְאִין מִסְפָּר:
 לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
 לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
 לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֵּף וְזָהָב וְאִין בְּשִׁבְטָיו פּוֹשֵׁל:
 לח שָׁמַח מַעֲרִים בְּעֲאֹתָם כִּי־נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּה וְאִישׁ לְהֹאִיר לְיָלָה: מ שָׂאֵל
 וַיָּבֵא שָׁלוֹם וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
 וַיּוֹבִיבוּ מַיִם הִלְכּוּ בַּעֲצוֹת נֹחַר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
 דְּבַר קְדָשׁוֹ אֶת־אֲבִרְהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
 בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָחֶם אֲרָצוֹת
 גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
 חֻקֵינוּ וְתוֹרָתֵנוּ יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-פכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 פנרותינו: ג כי שם שאלונו שובנו דברי-שיר
 ותולינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשפחה
 ירושלם תשבח ימיני: ו תרבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרי אם-לא אעלה את-ירושלם על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד פה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו גל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: